



ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՕՐԵՆՔԸ

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԱՊԱՍՏԱՆԻ ՄԱՍԻՆ

Ընդունվել է 26.09.2001

- [Գլուխ I. Ընդհանուր դրույթներ](#)
- [Գլուխ II. Քաղաքական ապաստանի իրավունք ստանալու համար դիմելու եւ դրա վերաբերյալ որոշում ընդունելու կարգը](#)
- [Գլուխ III. Քաղաքական ապաստանի իրավունք ստացած անձի կարգավիճակը](#)
- [Գլուխ IV. Քաղաքական ապաստանի իրավունքի դադարեցումը](#)

ԳԼՈՒԽ I

ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ԴՐՈՒՅԹՆԵՐ

Հոդված 1. Օրենքի կարգավորման առարկան

Սույն օրենքը կարգավորում է Հայաստանի Հանրապետությունում քաղաքական ապաստանի իրավունք ստանալու հիմքերը, կարգը, այդպիսի իրավունք ստանալու դիմումը մերժելու, տրված իրավունքը դադարեցնելու պայմանները, ինչպես նաեւ դրանց հետ առնչվող այլ հարաբերություններ:

Հոդված 2. Օրենքի գործողության ոլորտը

1. Սույն օրենքի գործողությունը տարածվում է օտարերկրյա քաղաքացիների եւ քաղաքացիություն չունեցող անձանց վրա, ովքեր իրենց քաղաքացիության կամ մշտական բնակության երկրում իրականացնում են հասարակական-քաղաքական գործունեություն, հայտնի են հասարակայնությանը եւ, սույն օրենքով սահմանված կարգով, դիմել են Հայաստանի Հանրապետությունում քաղաքական ապաստանի իրավունք ստանալու համար կամ արդեն ստացել են այդպիսի իրավունք:

2. Օրենքի գործողությունը չի տարածվում օտարերկրյա քաղաքացիների եւ քաղաքացիություն չունեցող անձանց վրա, ովքեր Հայաստանի Հանրապետության օրենսդրությամբ սահմանված կարգով ձեռք են բերել փախստականի կամ օրենքով սահմանված որեւէ կացության կարգավիճակ:

Հոդված 3. «Քաղաքական ապաստան» հասկացությունը

1. Քաղաքական ապաստանը, սույն օրենքով սահմանված կարգով, օտարերկրյա քաղաքացուն կամ քաղաքացիություն չունեցող անձին (այսուհետ՝ օտարերկրյա քաղաքացի) տրված Հայաստանի Հանրապետությունում առանձնահատուկ կացություն է, որը նպատակ ունի այդպիսի կարգավիճակ ստացած օտարերկրյա քաղաքացուն Հայաստանի Հանրապետության տարածքում պաշտպանել այն քաղաքական հետապնդումներից, որին նա ենթարկվել է իր քաղաքացիության կամ մշտական բնակության երկրում, եւ որին նա կենթարկվելը այդ երկրում, եթե նրան Հայաստանի Հանրապետությունում ապաստան չտրամադրվեր:

2. Համաձայն սույն օրենքի՝ «քաղաքական հետապնդում» հասկացությունն ասելով նկատի է առնվում օտարերկրյա քաղաքացու նկատմամբ այդ երկրի պետական մարմինների կամ վերջիններիս թողտվությամբ՝ այդ երկրի հասարակական-քաղաքական կազմակերպությունների կողմից իրականացվող ֆիզիկական, հոգեբանական կամ որեւէ այլ ճնշումը, որն անհատապես ուղղված է այդ անձի քաղաքական համոզմունքների փոփոխմանը, այդ երկրի կամ այլ պետության պետական մարմինների կամ գործիչների գործողությունների դեմ այդ անձի արտահայտած հրապարակային քննադատական ելույթների կանխմանը, որոնք բացառապես առնչվում են ճնշման ենթարկվող անձի քաղաքական համոզմունքների եւ արտահայտած կարծիքների՝ միջազգային իրավունքի նորմերով հոչակված՝ մարդու իրավունքների եւ ազատությունների դրսևետորման հետ:

3. Քաղաքական հետապնդում չի դիտվում այն գործողությունը, որն օտարերկրյա պետությունը, նրա իրավասու մարմինները եւ համապատասխան միջազգային կազմակերպություններն իրականացնում են օտարերկրյա այն քաղաքացու նկատմամբ, որը կատարել է միջազգային իրավունքի սկզբունքներին հակասող կամ քաղաքական

ԳԼՈՒԽ II

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԱՊԱՍՏԱՆԻ ԻՐԱՎՈՒՆՔ ՍՏԱՆԱԼՈՒ ՀԱՄԱՐ ԴԻՄԵԼՈՒ ԵՎ ԴՐԱ ՎԵՐԱԲԵՐՑԱԼ ՈՐՈՇՈՒՄ ԸՆԴՈՒՆԵԼՈՒ ԿԱՐԳԸ

Հոդված 4. Քաղաքական ապաստանի իրավունք հայցողը եւ նրա մուտքը Հայաստանի Հանրապետություն

1. Քաղաքական ապաստանի իրավունք հայցող (այսուհետ՝ հայցող) է համարվում այն օտարերկրյա քաղաքացին, որը սույն օրենքով սահմանված կարգով գրավոր դիմում է ներկայացրել՝ Հայաստանի Հանրապետությունում քաղաքական ապաստանի իրավունք ստանալու համար:
2. Հայցողի մուտքը Հայաստանի Հանրապետություն կատարվում է Հայաստանի Հանրապետության օրենսդրությամբ, ինչպես նաեւ Հայաստանի Հանրապետության միջազգային պայմանագրերով սահմանված կարգով:
3. Հայցողին ժամանակավոր կացարանով եւ կենցաղային այլ պայմաններով ապահովելու կարգը սահմանում է Հայաստանի Հանրապետության կառավարությունը:

Հոդված 5. Քաղաքական ապաստանի իրավունք ստանալու համար դիմելու կարգը

1. Օտարերկրյա պետություններում գտնվող օտարերկրյա քաղաքացիները Հայաստանի Հանրապետությունում քաղաքական ապաստանի իրավունք ստանալու համար դիմումը կարող են ներկայացնել այդ պետությունում Հայաստանի Հանրապետության դիվանագիտական ներկայացուցչություններ եւ հյուպատոսական հիմնարկներ:
 2. Հայաստանի Հանրապետություն մուտք գործած օտարերկրյա քաղաքացիները Հայաստանի Հանրապետությունում քաղաքական ապաստանի իրավունք ստանալու դիմումը ներկայացնում են Հայաստանի Հանրապետության կառավարության լիազորած պետական մարմին (այսուհետ՝ լիազոր պետական մարմին):
 3. Սույն հոդվածի 1-ին կետով նախատեսված դեպքում Հայաստանի Հանրապետության դիվանագիտական ներկայացուցչությունը կամ հյուպատոսական հիմնարկն օտար"րկրյա քաղաքացու դիմումը եւ անհրաժեշտ մյուս փաստաթղթերը ստանալուց հետո՝ տասնօրյա ժամկետում, դրանք Հայաստանի Հանրապետության արտաքին գործերի նախարարության միջոցով ուղարկում է լիազոր պետական մարմին:
 4. Հայցողի վերաբերյալ իրավասու պետական մարմինների եզրակացություններն ստանալուց հետո լիազոր պետական մարմինը մեկամսյա ժամկետում հայցողի դիմումի եւ դրան առնչվող բոլոր փաստաթղթերի հիման վրա կազմում է առաջարկություն եւ ներկայացնում Հայաստանի Հանրապետության Նախագահին:
- Առաջարկությունը կազմվում է դիմումի կապակցությամբ գործում առկա հանգամանքների շարադրման սկզբունքով՝ առանձին մատնանշելով դիմումը բավարարելու եւ մերժելու՝ սույն օրենքով նախատեսված հիմքերը:
5. Դիմումի հիման վրա լիազոր պետական մարմինը կազմում է անձնական գործ:
 6. Դիմումի ձեւը, դրան կցվող փաստաթղթերի ցանկը եւ լիազոր պետական մարմնում բացված գործը կազմելու եւ վարելու կարգը սահմանում է Հայաստանի Հանրապետության կառավարությունը:

Հոդված 6. Դիմումին ընթացք չտալը եւ դիմումը մերժելը

1. Հայաստանի Հանրապետությունում քաղաքական ապաստան ստանալու վերաբերյալ հայցողի դիմումին ընթացք չի տրվում, եթե պարզվում է, որ նա Հայաստանի Հանրապետությունում ստացել է փախստականի կամ օրենքով սահմանված որեւէ կացության կարգավիճակ, որոնք սահմանված կարգով չեն վերացվել, ինչպես նաեւ, եթե դիմումին կցված չեն սույն օրենքի 5-րդ հոդվածի 6-րդ կետով նախատեսված կարգով հաստատված անհրաժեշտ փաստաթղթերը, բացառությամբ այն դեպքերի, երբ դրանց մի մասի բացակայությունը արգելք չէ դիմումի վերաբերյալ ըստ էության որոշում ընդունելու համար:
2. Լիազոր պետական մարմինը դիմումին ընթացք չի կարող տալ, եթե պարզվում է՝